

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Arcadie Șchiopu în numele inculpatului Cebotari Cristi, de avocatul Natalia Pruteanu în numele inculpatului Ganea Valeriu, și de inculpata Roșior Elena, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 31 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, în privința inculpaților

Cebotari Cristi;

Ganea Valeriu;

Roșior Elena.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 22.03.2016 – 31.05.2016,
instanța de apel: 27.06.2016 – 27.09.2016,
instanța de recurs: 05.12.2016 – 01.02.2017.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 31 mai 2016, Cebotari Cristi a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal la 15 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la 31.05.2016, cu includerea termenului de aflare în arest preventiv din 02.02.2016 până la 31.05.2016.

Ganea Valeriu a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal la 14 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la 31.05.2016, cu includerea termenului de aflare în arest preventiv din 02.02.2016 până la 31.05.2016.

Roșior Elena a fost condamnată în baza art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal la 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei, de la 31.05.2016, cu includerea termenului de aflare în arest preventiv din 02.02.2016 până la 31.05.2016.

De la inculpați s-a încasat, în mod solidar, în beneficiul statului cheltuielile de judecată suportate de organul de urmărire penală în mărime de 4512,79 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 01 ianuarie 2016, orele 20.00-22.00, inculpații Cebotari Cristi, Ganea Valeriu și Roșior Elena, aflându-se în subsolul blocului de locuit nr. 14/1, bd. Mircea cel Bătrân, mun. Chișinău, după consumul excesiv de băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în procesul unei certe cu Cisteacov A., urmărind scopul omorului intenționat, i-au aplicat ultimului multiple lovituri peste diferite regiuni ale corpului, iar Cebotari C. i-a aplicat lovituri cu o rangă metalică în regiunea capului, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 26D/283 din 26.02.2016, plăgi contuze și excoriații pe cap, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, hemoragie subarahnoidală, hemoragie subdurală, fracturi costale bilaterale și anume: din dreapta a coastelor 2, 3, 4 pe linia medioclaviculară și a coastelor 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 pe linia scapulară; din stânga coastelor 3, 4, 5, 6 pe linia axilară anterioară, a coastelor 6, 7, 8, 9 pe linia axilară posterioară, și a coastelor 9, 10, 11 pe linia scapulară – calificate ca leziuni corporale grave, moartea victimei a survenit în rezultatul hemoragiei subdurale, evoluată pe fundalul traumei craniocerebrale închise, consecință a traumei asociate ale capului și toracelui, de la care victima a decedat pe loc.

Instanța a reținut că inculpatul Cebotari C. nu a recunoscut vina, indicând că se afla în subsolul casei cu inculpații Ganea V. și Roșior E., cu victima Cisteacov A. și martorul Baravașcețev I. În urma unui conflict, i-a aplicat lui Cisteacov A. doar vreo 5 lovituri cu palma peste față. Inculpații Ganea V. și Roșior E., la fel i-au aplicat aproximativ 10 lovituri cu palma și cu piciorul peste diferite părți ale corpului. Ulterior au plecat din acel subsol în altul, unde au și înnoptat, iar Cisteacov A., fiind însângerat, rămăsese în subsolul respectiv, nedorind să meargă în altă parte. A doua zi, când împreună cu martorul Baravașcețev I. au venit în subsolul unde rămăsese Cisteacov A., au depistat că acesta era decedat. Au anunțat poliția și salvarea.

Inculpatul Ganea V. nu a recunoscut vina, indicând că el i-a aplicat victimei Cisteacov A. doar 2-3 lovituri cu palma peste față.

Inculpata Roșior E. nu a recunoscut vina, indicând că ea i-a aplicat victimei Cisteacov A. lovituri cu piciorul peste diferite părți ale corpului.

Totodată, vinovăția inculpaților este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorul Baravașcețev I. a declarat, că inculpatul Cebotari C., primul l-a lovit pe Cisteacov A. cu piciorul drept în față, ultimul căzând pe spate. Tot el, l-a luat de haine și l-a târât pe jos în spatele subsolului, unde a continuat să-l lovească cu pumnii și picioarele. Ulterior și inculpatul Ganea V. l-a lovit cu palma de 2-3 ori peste față, iar inculpata Roșior E. l-a lovit cu piciorul peste corp de 2-4 ori. Inculpatul Cebotari C. a început să-l lovească pe Cisteacov A. cu o rangă metalică. Apoi, au mers în alt subsol din apropiere, iar Cisteacov A. a rămas. Dimineața, la orele 06.00, împreună cu inculpatul Cebotari C. au mers în subsolul în care rămăsese Cisteacov A. pentru a lua sticla de vin care rămăsese acolo, depistând că Cisteacov A. era mort. S-a speriat, ieșind din subsol și telefonând serviciul „902” și „903”.

Conform procesului verbal de cercetare la fața locului din 02.02.2016, a fost cercetat cadavrul victimei, fiind depistată și ridicată ranga metalică.

Potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 283 din 26.02.2016, examenul intern al cadavrului lui Cisteacov A. a stabilit că țesuturile moi pericraniene pe fața internă de culoare gălbuie pal violacee cu revărsat hemoragic de culoare roșietică în regiunea frontală din dreapta 8x6 cm. Leptomeningele moale, umed lucitor, transparent, cu hemoragii subarahnoidiene difuze, se determină un hematom subdural parietal dreapta în formă de cheag volum 150 ml. S-a mai depistat pe dreapta fractura coastelor 2, 3, 4 pe linia medioclaviculară și a coastelor 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 pe linia scapulară; din stânga coastele 3, 4, 5, 6 pe linia axilară anterioară, a coastelor 6, 7, 8, 9 pe linia axilară posterioară, și a coastelor 9, 10, 11 pe linia scapulară. Moartea lui Cisteacov A. a survenit în rezultatul hemoragiei subdurale evolute pe fondalul traumei cranio – cerebrale închise, consecința traumei asociate a capului și a toracelui. La momentul autopsiei la cadavrul lui Cisteacov A. s-au depistat: plăgi contuze și excoriații pe cap, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, hemoragie subarahnoidale, hemoragie subdurală, fracturi costale bilaterale – provocate intravital la acțiunea traumatică a corpurilor dure, posibil în circumstanțele indicate și se califică ca vătămări corporale grave. Leziunile corporale puteau fi cauzate cu ranga metalică de pe fototabel. Pătimitului i-au fost cauzate cel puțin 3 lovituri, în regiunea capului și o multitudine de lovituri în regiunea toracelui.

Conform raportului de expertiză medico-legală biologică nr. 62 din 04.03.2016, s-a efectuat expertiza rângii metalice, a unui șervețel ridicat prin procesul verbal de cercetare la fața locului, nemijlocit la locul comiterii infracțiunii, constatându-se că pe ranga metalică și a șervețelului prezentate spre expertizare a fost găsit sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup nu se exclude proveniența sângelui de la Cisteacov A.

Nerecunoașterea vinovăției inculpaților, este combătută prin circumstanțele faptice ale cauzei penale în conformitate cu care Cisteacov A. a decedat în urma cauzării unui număr mare de leziuni corporale, fapt constatat prin raportul de expertiză medico-legală și care realizează în cauza penală latura obiectivă a infracțiunii.

Totodată, vinovăția inculpaților se confirmă și prin declarațiile martorului Baravalșcețev I., care a relatat detaliat și consecutiv despre acțiunile fiecărui inculpat, din care urmează că toți inculpații au acționat împreună în vederea aplicării loviturilor victimei, pentru ca ultimul ar fi fost vinovat de cauzarea decesului unui boschetar numit „Cartoșka”.

Declarațiile martorului Baravalșcețev I. sunt consecutive, se află în corespundere cu materialele și circumstanțele cauzei penale, fiind practic unicul martor ocular al infracțiunii, motiv pentru care declarațiile acestui martor nu pot fi ignorate și negate de instanța de judecată.

Pornind de la circumstanțele faptice ale cauzei penale, s-a stabilit că toți inculpații împreună au participat nemijlocit la realizarea laturii obiective a infracțiunii.

Poziția apărării referitor la lipsa vinovăției inculpaților Ganea V. și Roșior E., nu poate fi reținută, or, loviturile și violența aplicată de către aceștia părții

vătămate au avut o intensitate mai mică, însă toți inculpații au acționat împreună în raport cu victima.

Calificativul agravant al comiterii omorului intenționat a lui Cisteacov A. - deosebita cruzime, rezultă din metodele pe care le-au aplicat inculpații cu bună știință pentru a pricinui victimei suferințe deosebite, și anume prin aplicarea unui număr mare de leziuni corporale, fapt constatat prin raportul de expertiză medico-legală a cadavrului părții vătămate.

Instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, ca omorul intenționat al unei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, cu deosebită cruzime.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 16, 61, 75 - 78 Cod penal, că inculpații au săvârșit o infracțiune excepțional de gravă, nu sunt încadrați în câmpul muncii, se caracterizează negativ, nu au loc permanent de trai, că inculpații Cebotari C. și Roșior E. au comis pentru prima dată o infracțiune, iar inculpatul Ganea V. a mai comis anterior infracțiuni cu intenție, fiind condamnat inclusiv la pedeapsa cu închisoarea, însă nu a făcut concluzii pozitive și a comis din nou o infracțiune intenționată, că nu s-au stabilit circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpaților, concluzionând că pentru atingerea scopului pedepsei penale, urmează a le fi stabilită o pedeapsă cu închisoarea.

Totodată, la determinarea concretă a pedepsei pentru fiecare din inculpați, instanța de judecată a ținut cont de aportul efectiv al fiecărui inculpat la realizarea faptei prejudiciabile de omor a lui Cisteacov A.

3. Avocatul Natalia Caldarașan, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului Cebotari C. să fie recalificate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cu stabilirea pedepsei minime prevăzute de lege.

Apelanta a indicat că nu s-a stabilit că inculpații ar fi avut scopul de comitere a omorului victimei.

Din acțiunile inculpatului Cebotari C., reiese că acesta și-a dorit evitarea decesului părții vătămate apelând serviciul Salvare și Poliție, fără a se gândi la consecințele grave care s-ar fi putut răsfrânge asupra lui.

Dacă ar fi existat intenția de a-l omorî pe Cisteacov A., atunci la plecarea inculpaților din acel subsol, partea vătămată nu ar fi rămas în viață, iar inculpatul Cebotari C. nu ar mai fi avut intenția de a suna la salvare.

3.1. A declarat apel și avocatul Mariana Criclivaia, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata Roșior E. să fie achitată, deoarece fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Apelanta, a invocat că instanța de fond a dat o apreciere greșită și ilegală circumstanțelor de fapt. Or, prin acțiunile sale, inculpata Roșior E. nu putea să provoace moartea lui Cisteacov A., deoarece loviturile date de aceasta cu piciorul în regiunea posteriorului victimei, nu au fost aplicate cu putere și nu au cauzat careva vătămări corporale – fapt confirmat de martorul Baravașcețev I. și raportul de expertiză medico-legală nr. 26 D/283 din 26.02.2016.

Timpul decesului victimei nu a fost stabilit, iar constatarea instanței de fond că victima a decedat pe loc, după vătămrile provocate, nu a fost stabilită prin

raportul de expertiză medico-legală nr. 26D/283 din 26.02.2016, precum și prin celelalte probe cercetate.

Instanța de fond nu s-a expus asupra excesului de autor ce a avut loc în acțiunile inculpatului Cebotari C., care nemijlocit a cauzat victimei vătămările constatate prin raportul de expertiză medico-legală nr. 26D/283 din 26.02.2016, vătămări care au fost cauzate de către Cebotari C. cu pumnii, picioarele și prin aplicarea răngii metalice în regiunea capului și toracelui victimei.

Deduțiile și presupunerile nu constituie existența intențiilor ascunse ale învinuitei, prin urmare, nu se constată nici existența laturii subiective prevăzută de componența art. 145 Cod penal – „prin intenție”, adică lipsirea intenționată de viață a lui Cisteacov A. Or, la momentul părăsirii de către inculpații Roșior E., Ganea V. și martorul Baravașcețev I. a subsolului, victima se afla în viață.

3.2. Inculpata Roșior E., la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Apelanta a invocat, că nu este de acord cu sentința instanței de fond.

3.3. A declarat apel și avocata Marina Platon, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Ganea V. să fie achitat, deoarece fapta nu a fost săvârșită de către el.

Apelanta a invocat, că nerecunoașterea integrală a vinovăției este un drept al inculpatului ce nu poate fi reținut în detrimentul acestuia, astfel instanța de fond nu era în drept să rețină această împrejurare la stabilirea pedepsei inculpatului.

Potrivit declarațiilor martorului Baravașcețev I., inculpatul Ganea V. nu a avut intenția de a-l lipsi de viață pe Cisteacov A., ba chiar a încercat să-l oprească pe inculpatul Cebotari C. să nu-l mai lovească pe ultimul. Din declarațiile martorului Baravașcețev I. rezultă că în urma loviturilor lui Ganea V., nu era posibilă survenirea decesului victimei Cisteacov A.

Mai mult, inculpatul Cebotari C. a lovit victima cu un obiect dur de mai multe ori peste corp.

La materialele cauzei nu există un ansamblu de probe care ar confirma vinovăția inculpatului Ganea V., acuzarea neprezentând nici o probă care ar demonstra vinovăția acestuia.

Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu poate fi întemeiată pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

3.4. Inculpatul Ganea V., la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri.

Apelantul a invocat, că nu este de acord cu sentința instanței de fond și că nu poate recunoaște vina, deoarece nu a omorât pe nimeni.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, toate apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate, este demonstrată pe deplin prin cumulul probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de fond și verificate în instanța de apel, și anume: declarațiile inculpaților, a martorului Baravașcețev I. că inculpatul Cebotari C. primul l-a lovit pe Cisteacov A. cu piciorul drept în față, de la care acesta a căzut pe spate, l-a apucat de haine și l-a târât pe jos în spatele subsolului unde a continuat să-l

lovească cu pumnii și picioarele, ulterior inculpatul Ganea V. l-a lovit pe Cisteacov A. cu palma de 2-3 ori peste față, iar inculpata Roșior E., l-a lovit cu piciorul peste corp de aproximativ 2-4 ori, apoi inculpatul Cebotari C. l-a lovit pe Cisteacov A. cu o rangă metalică, după care au mers cu toții să doarmă în alt subsol, iar dimineața la orele 06.00, l-au depistat pe Cisteacov A. mort; procesului verbal de cercetare la fața locului din 02.02.2016, prin care a fost cercetat cadavrul victimei, fiind ridicată ranga metalică; raportul de constatare medico-legală a cadavrului, nr. 283 din 26.02.2016, că moartea lui Cisteacov A. a survenit în rezultatul hemoragiei subdurale evolute pe fundalul traumei cranio – cerebrale închise, consecința traumei asociate a capului și a toracelui; raportul de expertiză medico-legală biologică nr. 62 din 04.03.2016, că pe ranga metalică și pe șervețelul ridicate prin procesul verbal de cercetare la fața locului, nemijlocit la locul comiterii infracțiunii, a fost găsit sânge și nu se exclude proveniența de la Cisteacov A.

Instanța de fond a stabilit toate circumstanțele de fapt ale infracțiunii comise, a făcut o apreciere corectă a probelor prezentate, a făcut o justă încadrare juridică a acțiunilor inculpaților în baza art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, întemeiat concluzionând că inculpații au săvârșit infracțiunea imputată lor, și a aplicat în privința acestora o pedeapsă echitabilă.

Latura obiectivă a omorului se realizează prin uciderea unei persoane, adică prin orice activitate ilegală care pricinuieste moartea unui om. De cele mai multe ori, această activitate constă într-o acțiune, în cazul dat prin aplicarea mai multor lovituri într-o perioadă foarte scurtă de timp, în urma cărora a survenit decesul victimei.

La caz, omorul a fost comis pe baza relațiilor personale, din cauza certurilor și s-a consumat o dată cu producerea rezultatului: moartea victimei.

Instanța de fond a făcut o concluzie justă cu privire la faptul că inculpații au acționat cu intenție directă, aplicând mai multe lovituri lui Cisteacov A., dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor lor și prevăzând urmările.

Întemeiat instanța de fond a apreciat critic poziția apărării referitor la lipsa vinovăției inculpaților Ganea V. și Roșior E., pe motiv că loviturile și violența aplicate de ei părții vătămate nu au provocat decesul acestuia. Or, toți inculpații au acționat împreună în raport cu victima.

Calificativul agravant - cu deosebită cruzime, rezultă din metodele pe care le-au aplicat inculpații cu bună-știință pentru a pricinui victimei suferințe deosebite și anume prin aplicarea unui număr mare de leziuni corporale, fapt constatat prin raportul de expertiză medico-legală a cadavrului.

La numirea pedepsei penale, instanța de fond, corect a aplicat prevederile art. 7, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, instanța de fond a stabilit inculpatului Ganea V. pedeapsa de 14 ani închisoare, iar inculpatei Roșior E. sub formă de 13 ani închisoare, adică sub limita sancțiunii prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, care prevede pedeapsa cu închisoare de la 15 la 20 ani, sau cu detenție pe viață, iar careva circumstanțe atenuante în sensul art. 76 Cod penal, nefiind stabilite.

Dar, sentința în această parte nu a fost contestată de acuzare, astfel în aspectul dat instanța de apel nu se va expune.

Faptul nerecunoașterii vinei în comiterea infracțiunii imputate nu absolvă inculpații de răspundere penală, iar vina lor a fost pe deplin dovedită prin materialele cauzei.

Nu poate fi reținută nici solicitarea inculpatei Roșior E., privind aplicarea unei pedepse mai blânde, deoarece în privința ei a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, cu respectarea normelor legale.

Instanța de fond și-a motivat soluția, ținând seama de toate circumstanțele cauzei, inclusiv cele indicate de apelanți.

5. Avocata Natalia Prutean, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Ganea V. să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

Recurenta a invocat că instanțele de fond și de apel nu au constatat timpul cauzării leziunilor corporale și timpul survenirii decesului victimei.

Instanțele nu au dat apreciere raportului de expertiză medico-legală biologică din 04.03.2016 nr. 60, prin care s-a constatat că pe două scurte, o pereche de mănuși, două bucăți de tifon și a fragmentelor din tăieturi de unghii, ridicate de la inculpatul Ganea V. nu s-au stabilit urme de sânge, cât și raportului de expertiză medico-legală nr. 454 din 03.02.2016, că pe corpul inculpatului Ganea V. nu s-au depistat leziuni corporale, în raport cu depistarea leziunilor corporale neînsemnate pe corpul celorlalți 2 inculpați.

Instanțele de judecată nu s-au expus asupra excesului de autor în acțiunile inculpatului Cebotari C.

Probele puse la baza sentinței, demonstrează doar vina inculpatului în aplicarea a 2-3 lovituri cu palma peste față lui Cisteacov A. și nicidecum a provocării decesului prin aplicarea loviturilor cu ranga de metal, *și nicidecum a escrocheriei.*

Chiar dacă fapta ar fi fost comisă de inculpatul Ganea V., acțiunile acestuia urmau a fi încadrate conform prevederilor art. 151 alin. (4) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a menținut sentința instanței de fond și în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată, inclusiv consumabile, absolut neîntemeiat.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală –instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

5.1. Avocatul Arcadie Șchiopu, la fel a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului Cebotari C. să fie reîncadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea pedepsei minime prevăzute de lege.

Recurentul a indicat că nu s-a stabilit faptul că inculpatul Cebotari C. a avut scopul comiterii unui omor, din contra, din acțiunile lui reiese că și-a dorit să evite

decesul părții vătămate, apelând la salvare și poliție, fără a se gândi la consecințele grave ce s-ar putea răsfrânge asupra lui.

Dacă ar fi existat intenția de a-l omorî pe Cisteacov A., atunci la plecarea inculpaților din subsol, partea vătămată nu ar fi fost în viață și ulterior, inculpatul nu ar fi avut intenția de a apela la salvare.

Declarațiile inculpatului Cebotari C., date atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de fond și de apel sunt veridice și corespund realității, or, având calitatea de bănuit, învinuit și inculpat nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală –faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

5.2. A declarat recurs ordinar și inculpata Roșior E., în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, corecte.

Recurenta a menționat, că din totalitatea probelor administrate nu rezultă prezența în acțiunile ei a elementelor infracțiunii incriminate.

Deduțiile și presupunerile nu constituie existența intenției ei de omor a lui Cisteacov A., astfel lipsind latura subiectivă a componentei de infracțiune prevăzută de art. 145 Cod penal.

Mai mult, când a părăsit subsolul, Cisteacov A. era în viață, iar cu el rămăsese inculpatul Cebotari C., care continua să aplice lovituri victimei, fără a asculta solicitările celorlalți de a înceta acțiunile.

Prin acțiunile sale, nu putea să provoace moartea lui Cisteacov A. Or, loviturile aplicate de către ea cu picioarele, au avut loc în regiunea posteriorului victimei, nefiind aplicate cu putere și necauzând careva vătămări corporale, fapt confirmat atât prin declarațiile martorul Baravașcețev I., ale celorlalți martori, cât și prin concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 26D/283 din 26.02.2016.

Nu a fost stabilit timpul decesului victimei, iar constatarea instanțelor că victima decedase pe loc, după vătămarile provocate, nu rezultă din raportul de expertiză medico-legală nr. 26D/283 din 26.02.2016, precum și din celelalte probe cercetate.

Instanța de fond nu s-a expus asupra excesului de autor din partea inculpatului Cebotari C.

În rezultatul loviturilor aplicate de ea, lui Cisteacov A. nu i-au fost cauzate careva vătămări corporale, astfel nu poartă nici o vină pentru decesul ultimului, deoarece nu este vinovată în moartea lui Cisteacov A., urmând să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă pentru loviturile care le-a aplicat cu adevărat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de

procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Însă, în recursul ordinar al inculpatei Roșior E., în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă în totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5.2. din decizie*).

Totodată, recursul ordinar al avocatei N. Prutean este bazat în drept și pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct.5. din decizie*).

În același timp, în recursul respectiv, nerespectând prescripțiile legale nominalizate supra, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul apărării nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, omițându-se motivarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursurile menționate nu îndeplinesc cerințele legale de conținut în aspectele vizate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatei și inculpatei cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentul din recursul ordinar declarat de avocata N. Prutean, că *instanța de apel a menținut sentința instanței de fond și în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată, inclusiv consumabile, absolut neîntemeiat, nu au fost invocate și în apel, deci nu au niciun suport juridic, fiind neîntemeiate, astfel* (*pct. 3.- 5. din decizie*).

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legii, când faptei imputate i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. - 5.2. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestora, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpaților, a martorului Baravașcețev I., care a declarat că victima a fost lovită de toți trei inculpați, procesului verbal de cercetare la fața locului din 02.02.2016, raportul de constatare medico-legală a cadavrului nr. 283 din 26.02.2016, că moartea victimei a survenit în rezultatul hemoragiei subdurale evolute pe fondalul traumei cranio – cerebrale închise, consecința traumei asociate a capului și a toracelui, pățimitului i-au fost cauzate cel puțin 3 lovituri în regiunea capului și o multitudine de lovituri în regiunea toracelui; raportului de expertiză medico-legală biologică nr. 62 din 04 martie 2016, că pe respectiva rangă metalică și a unui șervețel ridicate prin procesul verbal de cercetare la fața locului, a fost găsit sânge proveniența cărui de la victimă nu se exclude, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, indicând motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării (*pct. 4. din decizie*), probele administrate pe caz demonstrând clar prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal (*pct. 2., 4. din decizie*).

Concluziile instanțelor coroborează cu jurisprudența națională, conform căreia, la soluționarea chestiunii de vinovăție în cazul infracțiunii săvârșite prin omor, ce rezultă din cumulul tuturor circumstanțelor, în special, de anturajul, modul de săvârșire a infracțiunii, arma utilizată, numărul, caracterul și localizarea rănilor și a altor leziuni corporale, comportarea anterioară a făptuitorului și a victimei, relațiile dintre ei, legătura de cauzalitate dintre acțiunea făptuitorului și urmările prejudiciabile sub formă de moarte a victimei. Omorul se consideră săvârșit de mai multe persoane în cazul în care la comiterea faptei au participat în comun mai mulți coautori, chiar și în lipsa unei înțelegeri prealabile între ei. De regulă, coautoratul la infracțiunea de omor presupune manifestarea unei intenții directe. Cu toate acestea, nu se exclude manifestarea unei intenții indirecte, atunci când făptuitorii supun victima bătăii și în acest caz, producerea morții victimei nu este dorită, fiind doar admisă conștient. În cazul în care mai multe persoane aplică fiecare numeroase lovituri victimei și chiar dacă numai una din aceste lovituri s-a dovedit a fi mortală, toate aceste persoane trebuie considerate coautori la infracțiunea de omor. Dar nu pentru că este imposibil a stabili cine din ele a aplicat lovitura mortală, ci pentru că coautorul voiește să participe la săvârșirea faptei în

mod direct, material, pe când complicele participă indirect, secundar, voiește să participe ajutând pe altul (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 24.12.2012, nr.11 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor*).

Or, împrejurările nominalizate se regăsesc în speța de pe rol, probele administrate, în special raportul de expertiză, care a constatat că moartea victimei a survenit în rezultatul traumei asociate a capului dar și a toracelui, pătimitului fiindu-i cauzate cel puțin 3 lovituri în regiunea capului și o multitudine de lovituri în regiunea toracelui, demonstrând fără echivoc că crima a fost comisă împreună de toți trei inculpați, fapt ce exclude ipoteza excesului de autor din partea inculpatului Cebotari C.

La stabilirea pedepsei inculpaților, instanțele de fond și de apel, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. - 5.2. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de

apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.2. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpaților pedepse individualizate conform prevederilor legale, că faptelor imputate li s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Arcadie Șchiopu în numele inculpatului Cebotari Cristi, de avocatul Natalia Pruteanu în numele inculpatului Ganea Valeriu, și de inculpata Roșior Elena, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 31 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 februarie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco